

til at foretage Omlægninger mellem Kontrolstrakterne, udvides til ogsaa at omfatte Kontrolpersonalet.

Maskinmestre og Styrmand ansættes i Henhold til den gældende Lov ligesom Mandstabet af Kontrolørerne. Da der imidlertid med disse Poster om Bord i Kontrolfartøjerne er forbundet et ikke ringe Ansvar, maa det anses for rettest, at de ligesom Posterne som Fiskerikontrollør og Assistent besættes af Indenrigsministeren, hvorfor Paragraffens sidste Stykke er ændret herefter. Af samme Grund ere Dagpengene paa Rejser for Maskinmestre og Styrmand, der nu ligesom for Mandstabet ere 150 Ore, foreslaaede forhøjede med 50 Ore.

ad § 53 (nuv. § 48).

Da det kan vise sig ønskeligt, at der paa flere Steder og navnlig i de vigtigere Fiskerihavnestæder som Frederikshavn og Esbjerg ansættes Fiskerifogder, der kunne føre Tilsyn med Fisketilførselen og udøve den fornødne stedlige Kontrol, er den Afgang, som den gældende Lovs § 48 tillægger Bestyrelserne for de til Vindfjorden grænsende Kommuner til at udnævne og lønne Fiskerifogder med Politimyndighed, foreslaaet udvidet til at omfatte alle kommunale Bestyrelser. Hermed vil den i Fiskerilovens § 15 b. indeholdte Særbestemmelse for Bornholm kunne bortfalde.

II. Ferskvandsfiskeri.

ad § 54 (nuv. § 49).

Der er formentlig ikke tilstrækkelig Grund til at træffe indskrænkende Bestemmelser for Fiskeriet i Bunde uden Afsløb til Sø, Na eller Strand, der ere i Enkeltmands Eje; som en Følge heraf har man i Paragraffens sidste Stykke foreslaaet, at hverken saadanne Bunde eller kunstig anlagte Damme — se den gældende Lovs §§ 50 og 53 — skulle være undergivne Lovens Bestemmelser dog med Undtagelse af Reglerne om Undermaalsfisk i § 59, som det vil være nødvendigt af Kontrolhensyn at hævde ogsaa for disse Bunde.

ad § 55 (nuv. § 50).

Den gældende Lovs Forbud mod at afspærre et Vandløb med Fiskegaarde eller lignende faste Indretninger er givet det nødvendige Supplement ved Tilføjselen af „Sættegarn,

Nedgarn og lignende Garn“, hvilke Redstaber i samme Grad som Fiskegaarde kunne hindre Fiskenes fri Gang.

3 Paragraffens 3dje Stykke er foreslaaet at forbyde Vaadfiskeri i Marts, April, Maj og Juni Maaneder.

Vaadfiskeriet er i de senere Aar tiltaget saa betydeligt i de ferste Bunde, at det af alle erkendes, at en Indskrænkning i dette Fiskeri er nødvendig; der er som Følge heraf fremsat Ønske om et absolut Forbud mod alt Vaadfiskeri i ferst Vand, hvad man dog ikke har kunnet finde tilraadeligt.

Under og umiddelbart efter Vegetiden er det, at der særlig bør staves Fred mod Vaaddene. Disse ødelægge og forstyrre Udviklingen af Rognen, som Ferskvandsfiskene — i Modsætning til flere Saltvandsfisk — afsætte paa Bunden. Et Forbud som det foreslaaede, der omfatter de 4 Maaneder, i hvilke de fleste Ferskvandsfisks Vegetid falder, slønnes derfor at være tilstrækkeligt. Hvor de lokale Forhold maatte gøre andre Fredningstider ønskelige, ville saadanne kunne indføres ved Fiskeriregulativerne, ligesom der er foreslaaet Dispensationsmyndighed for Indenrigsministeren med Hensyn til Brugen af Vaad til Opfiskning af Korfisk.

ad § 57 (nuv. § 52).

Med Hensyn til Tilføjselen angaaende Forbud mod Brugen af eksploderende Stoffer, henvises til Bemærkningerne til Lovforslaget § 18.

ad § 58 (nuv. § 53).

Forbudet i den gældende Lovs § 53 mod „at fiske efter“ de i Paragraffen nævnte Fisk i de anførte Tider, lader sig for let omgaa derved, at Overtræderen paastyder, at den fædede Fisk er fanget i Redstaber udsatte efter usædet Fisk. Bestemmelsen er derfor formuleret klarere som et Forbud mod at „ilandbringe og forhandle“.

Fredningstiderne, der for enkelte af de i Paragraffen nævnte Fiskearter afvige fra den gældende Lovs Forrifter, ere bestemte paa Grundlag af de i den nyere Tid gjorte Erfaringer.

Bestemmelsen i den gældende Lovs § 53 sidste Stykke om Retten til at sætte Oddersaks er udeladt i Forslaget som overflødig, efter at dette Forhold er ordnet ved Lov om Jagten af 8de Maj 1894 §§ 6 og 20.

ad § 59 (nuv. § 56.)

Med Hensyn til denne Paragraf, der har sit Sidestykke i den nugældende Lovs §